

Lovforslag nr. L 16. Tillægsetænkning afgivet af Skatte- og Afgiftsudvalget den 21. juni 1988

Tillægsetænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Fortrykt selvangivelse)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde.

Udvalget har modtaget mundtlig/skriftlig henvendelse fra:

Foreningen af Danske Ligningskommissioner,

Hammel Kommune, skatteforvaltningen, og Kommunernes Landsforening.

Nogle af disse henvendelser samt skatteministerens korrespondance med formanden for Kommunernes Landsforening vedrørende den fortrykte selvangivelse er optrykt som et bilag til denne tillægsetænkning.

Endvidere er som bilag optrykt borgmester Evan Jensens indlæg i forbindelse med Kommunernes Landsforenings foretræde for udvalget den 21. juni 1988.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til gennemførelsen af lovforslaget og vil således undlade at stemme. Mindretallet har med undren konstateret, at skatteministeren ikke har svaret udvalget fyldestgørende i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 27, hvor skatteministeren direkte nægter at have modtaget andre henvendelser i sagen fra Kommunernes Landsforening. Udvalget er i skrivelse fra Kommunernes Landsforening den 21. juni 1988 (bilag 25) blevet bekendt med, at der er henvendelser dateret den 14., 16. og 17.

juni 1988, som skatteministeren har forholdt udvalget.

Det er beskæmmende, at ministeren nægter at være i besiddelse af materiale af betydning for udvalgets og dermed Folketingets bedømmelse af sagen, når sådant materiale foreligger.

Mindretallet finder det ikke betryggende, at det nødvendige samarbejde, der skal etableres med kommunerne, i den grad er tilsidesat, som det fremgår af henvendelserne fra Kommunernes Landsforening. Det manglende samarbejde vil komme skatteyderne til stor skade, da den mest hensigtsmæssige løsning af den opgave, som alle har sat sig for at løse, ikke kan blive udviklet og gennemført.

Mindretallet henholder sig i øvrigt til det af samme mindretal anførte i udvalgets betænkning af 17. juni 1988.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for dette mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) frygter, at den foreslåede ordning vil give anledning til betydelige kvaler i de førstkommande år, ligesom mindretallet er overbevist om, at yderligere ændringer vil være ønskelige (bl.a. afskaffelse af februarpostkortene, majkvitte-

-LF7

ringskortene samt flytning af statusdag fra 31. december til 30. september).

Når mindretallet alligevel indstiller lovfor-
slaget til vedtagelse i ministerens udformning,
beror det på, at det i den givne situation nok er

det bedst opnåelige skridt på vejen hen mod et
mindre plagsomt selvangivelsessystem.

Et tredje mindretal (Centrum-Demokrater-
nes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af ud-
valget) vil redegøre for sin stilling.

Aagaard (KF) Kirkegaard (KF) Pernille Sams (KF) Svend Heiselberg (V) nfm.

Skrumsager Skau (V) Glistrup (FP) Elisabeth Arnold (RV) Bente Juncker (CD)

Kofod-Svendsen (KRF) Helen Beim (S) Erling Christensen (S) Pia Gjellerup (S)

Klaus Hækkerup (S) Grete Schødt (S) Stavvad (S) fmd. Bjørn Poulsen (SF)

Lone Stig Andersen (SF)

Bilag 1

**Nogle af henvendelserne
til udvalget samt skatteministerens korrespondance med
formanden for Kommunernes Landsforening**

FORENINGEN AF DANSKE LIGNINGSKOMMISSIONER

Den 21. juni 1988

Folketingets
Skatte- og Afgiftsudvalg

Med henvisning til det af skatteministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om forskellige skattelove. (Fortrykt selvangivelse) – lovforslag nr. L 16 fremsat den 8. juni 1988 – har Foreningen af danske Ligningskommissioner følgende bemærkninger.

Foreningen har med nogen forbavselse konstateret, at skatteministeren har fremsat forslag til en grundlæggende ændring af selvangivelsesproceduren uden forudgående drøftelse med de kommunale organisationer.

I den kommunale verden har begrebet »fortrykt selvangivelse« verseret i de seneste år. Begrebet bygger på elementer, der har deres udgangspunkt i borgernes formodede behov. Her kan nævnes:

- muligheden for at kontrollere rigtigheden af de centralt indsamlede data (oplysningerne i de gule felter),
- muligheden for at konstatere, hvilke oplysninger skattemyndighederne er i besiddelse af, for dermed at kunne afgive de supplerende oplysninger, der er nødvendige for indkomst- og formueopgørelsen.

Efter gennemlæsning af ministerens forslag kan det konstateres, at ministerens model ikke tilgodeser disse behov. Det forekommer derfor uforståeligt, at modellen beskrives som en fortrykt selvangivelse. Selvangivelsestidspunktet i 1989 – efter vedtagelsen af ministerens forslag – vil for langt de fleste borgere formentlig stadig være på det tidspunkt, hvor oplysningskortet kan afleveres – 15. februar. På dette tidspunkt vil ingen af de nævnte forhold være be-

lyst for borgerne. Endvidere vil det helt centrale retssikkerhedsmæssige problem omkring borgernes mulighed for at beregne deres slutskat på selvangivelsestidspunktet være endnu længere fra en løsning, end det er i den nuværende ordning.

I bemærkningerne til lovforslaget omtales forsøget med kortselvangivelsen og den Gallupundersøgelse, der blev iværksat i den forbindelse. Det anføres, at 85 pct. af de skattepligtige benyttede kortet.

Det fremgår dog af tidligere informationer, at kortet kun har været udsendt til godt 50 pct. af de skattepligtige i de tre kommuner – de skattepligtige med de enkleste indkomstforhold. Den rigtige oplysning er formentlig, at 85 pct. af dem, der modtog kortselvangivelsen, også anvendte den. Resultatet af forsøget må tages med et vist forbehold, når erfaringerne er begrænset til at omhandle skattepligtige med meget enkle indkomstforhold, hvorfor erfaringerne kun med betydelige forbehold kan forventes at være gældende i en ordning, der omhandler samtlige ikkeregnskabspligtige.

I bemærkningerne til lovforslaget tages det ligeledes til indtægt for ministerens forslag, at undersøgelsen viste, at der var betydelig interesse for, »at de gule felter på selvangivelsen udfyldes på forhånd med de oplysninger, som skattevæsenet har modtaget fra arbejdsgivere, pengeinstitutter m.v. Omkring 80 pct. synes, at en sådan fortrykt selvangivelse er en god idé. Den vil give borgerne mulighed for *med det samme* at sikre sig, om skattevæsenets oplysninger er korrekte«.

Det fremgår tydeligt, at respondenterne i undersøgelsen har taget stilling til deres behov for de omtalte oplysninger på selvangivelsestidspunktet – 15. februar. Dette tilgodeses ikke i ministerens model før i midten af april.

Ministerens forslag til en ny selvangivelsesprocedure tilgodeser således ikke de behov hos borgeren, der er konstateret i flere undersøgelser, og kan alene af den grund afvises som et fremskridt.

Foreningen af danske Ligningskommissioner er endvidere orienteret om de af Kommunernes Landsforening fremsendte bemærkninger til ministerens forslag, og foreningen er enig heri.

Endelig skal foreningen benytte lejligheden til at fremhæve Kommunernes Landsforenings forslag til en ny selvangivelsesprocedure som et godt udgangspunkt for udvalgets videre arbejde med en fortrykt selvangivelse.

Med venlig hilsen

Else Petersen

Mogens Brabrand Jensen

HAMMEL KOMMUNE
Skatteforvaltningen
Den 17. juni 1988

Folketingets
Skatte- og Afgiftsudvalg

Vedrørende: Lovforslag nr. L 16 af 8. juni 1988
– fortrykt selvangivelse

Undertegnede personale ved Hammel Skatteforvaltning ønsker at komme med vores kommentarer til lovforslag nr. L 16 af 8. juni 1988 om fortrykt selvangivelse.

Vi vil indledningsvis bemærke, at vi er enige med forslagsstilleren i, at skatteyderne skal have en fortrykt selvangivelse med de oplysninger, som skattemyndighederne er i besiddelse af.

Her ophører imidlertid så også vores enighed. Det er ikke rimeligt, at borgerne hvert forår skal indsende og modtage flere blanketter og opgørelser, end de har gjort tidligere, blot fordi embedsmændenes »system« skal virke. Det kan ikke tjene forenklingens sag.

Vi har som personale virkelig oplevet, hvad selvangivelsen for 1987 har givet af utilfreds-

hed, hvad den har givet af misforståelser hos borgerne.

Vi opfordrer til, at man ikke endnu en gang laver for meget om på denne selvangivelse. Vi tror ikke på, at det nye forslag vil bidrage til nogen forståelse for systemet. Man vil rationalisere og forenkle, men opnår kun kaos og forvirring. Vi vil derfor advare politikerne mod ukritisk at acceptere en selvangivelsesordning som den foreslåede, idet den i alt for høj grad er baseret på edb-tyranni, og det avler lige så meget bureaukrati som nu.

Vi foreslår, at der kun bliver udsendt én selvangivelse, indeholdende de af systemet kendte data for den enkelte skatteyder. Selvangivelsen kunne udsendes i marts, og skatteyderne kunne så udfylde med det, der mangler, eller rette det forkerte og herefter indsende selvangivelsen til kommunen i april måned. I maj måned kunne der så udsendes en korrekt årsopgørelse.

Når selvangivelsen skal indsendes til kommunen, er det for at sikre den bedste klargøring. Kommunen ligger inde med skatteydernes tidligere oplysninger til brug ved klargøringen. Hvis indberetningen skal foregå i Statsskattedirektoratet, vil der blive for mange selvangivelser, der ikke kan indberettes, eller som skal oversendes til kommunen til indberetning. Vi er af den opfattelse, at kommunerne i et langt større omfang end nu kun vil blive fejlrettere, hvis Statsskattedirektoratet skal sørge for indberetningen eller » aflæsningen «.

Det er vores opfattelse, at ovenstående foreslåede ordning vil blive modtaget mere positivt af skatteyderne, og det er jo trods alt dem, der skal bruge systemet. Når mange af borgerne ikke forstår »systemet«, så er det systemet, der er forkert, og ikke borgerne. Vi tror ganske enkelt ikke på, at borgerne ønsker en selvangivelsesordning, som de ikke forstår.

Med venlig hilsen

Fl. Jørgensen

Erik Glargaard

Keld Pedersen

Erik Jakobsen

Hanne Frandsen

Annalise Kornum

Bjarne Sall Hansen
Niels Rud Rasmussen
Navn kan ikke læses
Ulla Søndergaard
Lene Karlsen

Til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg

SKATTEMINISTEREN
 Den 21. juni 1988

Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg har anmodet om kopier af den korrespondance, der har været ført mellem formanden for Kommunernes Landsforening og skatteministeren vedrørende den fortrykte selvangivelse. Udvalget har tidligere anmodet om KL's kommentarer til lovforslaget. Da den ønskede korrespondance alene vedrører proceduren omkring forhandlingerne om den fortrykte selvangivelse, blev disse henvendelser ikke ved denne lejlighed oversendt til udvalget.

Efter indhentet tilladelse fra KL fremsendes hermed den ønskede korrespondance.

Anders Fogh Rasmussen

Navn

SKATTEMINISTEREN
 Den 20. juni 1988

Borgmester Thorkild Simonsen
 Kommunernes Landsforening

Kære Thorkild Simonsen!

I et brev af 17. juni d.å. giver du udtryk for, at du meget gerne vil drøfte det fremtidige samarbejde mellem staten og kommunerne på skatteområdet med mig. Du beder mig imidlertid afstå fra at søge mit lovforslag om den fortrykte selvangivelse gennemført, idet du mener, at dette vil være et bedre udgangspunkt for drøftelserne.

Som bekendt indeholder det lovforslag, jeg har fremsat, alene nogle tekniske ændringer,

som er en forudsætning for, at projektet med den fortrykte selvangivelse kan gennemføres. Skal den fortrykte selvangivelse indføres allerede med virkning fra 1988, er det af tekniske grunde helt nødvendigt, at forslaget gennemføres nu. Gennemføres ændringen først i efteråret, kan projektet tidligst gennemføres fra og med 1989 – dvs. med virkning for den selvangivelse, der udsendes i foråret 1990.

Som jeg nævnte i mit brev af 17. juni, ligger der imidlertid hverken i lovforslaget eller i den i forbindelse hermed udsendte pjece nogen binding til en bestemt ordning. Når fristspørgsmålet m.m. er på plads, er resten af projektet et administrativt anliggende. Jeg mener derfor ikke, at der ved forslaget er fastlagt nogle ufravigelige forudsætninger for projektets nærmere udformning.

Jeg håber på denne baggrund, at du har forståelse for, at jeg er nødt til at søge lovforslaget vedtaget inden sommerferien. Jeg håber imidlertid også, at du er enig med mig i, at forslaget i sin udformning ikke binder os til nogen bestemt teknisk løsning.

Jeg foreslår, at du og jeg samt eventuelt næstformanden i Kommunernes Landsforening mødes straks efter sommerferien til en uformel drøftelse uden embedsmænds deltagelse. Hvis du er enig heri, vil jeg foreslå, at vore forkontorer tager kontakt for at aftale dette møde.

Med venlig hilsen

Anders Fogh Rasmussen

SKATTEMINISTEREN
 Den 17. juni 1988

Borgmester Thorkild Simonsen
 Kommunernes Landsforening

Kære Thorkild Simonsen!

Tak for dit brev af 16. juni.

Jeg er meget ked af, at du har opfattet udsendelsen af et udkast til den fortrykte selvangivelse som udtryk for, at jeg alene har forhandlet på skrømt, og at jeg i øvrigt foregriber Folketingets vedtagelse af lovforslaget om den fortrykte selvangivelse.

Publikationen »Fortrykt selvangivelse. Årsopgørelse 1988« er alene tænkt som et udkast eller en illustration af, hvordan den fremtidige ordning kan etableres. Der er altså alene tale om de forestillinger, vi i Skatteministeriet har gjort os om, hvorledes den fremtidige selvangivelse og årsopgørelse kan udformes.

Når jeg overhovedet er skredet til at lade et udkast til det fremtidige selvangivelsesmateriale fremstille, skyldes det, at lovforslaget jo i sig selv alene indeholder nogle snævre tekniske ændringer. Det er efter min mening meget vanskeligt alene ud fra lovforslaget at forestille sig den fremtidige ordning. Publikationen er derfor tænkt som et supplement til lovforslaget, der skal tjene til anskueliggørelse af, hvordan ordningen *kan* udformes.

Som bekendt er jeg helt enig med Kommunernes Landsforening i, at skatteopgaven fortsat skal ligge decentralt i kommunerne, som er i stand til at give borgerne den bedste service. Som jeg også pointerede ved vort møde den 13. ds., ændrer forslaget om den fortrykte selvangivelse intet heri. Jeg er derfor meget indstillet på snarest at afholde et møde om det fremtidige samarbejde mellem stat og kommune.

Med venlig hilsen
Anders Fogh Rasmussen

KOMMUNERNES LANDSFORENING
Den 17. juni 1988

Skatteminister
Anders Fogh Rasmussen

Kære Anders Fogh Rasmussen!

Tak for dit brev af 17. juni 1988.

Som det fremgår af mine breve af 16. og 17. juni 1988, vil jeg meget gerne drøfte det fremtidige samarbejde mellem staten og kommunerne på skatteområdet.

Jeg mener imidlertid, at det vil være af helt afgørende betydning for at få et godt samarbejde, at man ikke på forhånd ved gennemførelse af det fremsatte lovforslag har fastlagt meget væsentlige forudsætninger for samarbejdets praktiske tilrettelæggelse.

Jeg vil derfor appellere til dig om ikke at søge lovforslaget gennemført, men at optage forhandlinger med os om samarbejdet og tilrettelæggelsen af skattevæsenets forhold til borgerne.

Med venlig hilsen
Thorkild Simonsen

KOMMUNERNES LANDSFORENING
Den 17. juni 1988

Skatteminister
Anders Fogh Rasmussen

Kære Anders Fogh Rasmussen!

I fortsættelse af mine breve til dig tirsdag og torsdag vil jeg hermed udtrykke min beklagelse over forløbet i sagen omkring selvangivelsesproceduren.

Jeg har på mine medarbejdere forstået, at det aftalte møde på embedsmandsplan, der blev afholdt torsdag, ikke førte til den mindste ændring i dit oprindelige forslag. Det væsentligste argument mod Kommunernes Landsforenings forslag er tilsyneladende, at løsningen ikke er teknisk mulig.

Det er vanskeligt for mig at forstå, at du som fortaler for retssikkerhed kan vælge en teknokratisk løsning fremfor en løsning, der tilgoder såvel borgernes retssikkerhed som deres ønske til en overskuelig og forståelig selvangivelsesprocedure.

Et ønske, der ikke alene er fremkommet i forbindelse med Kommunernes Landsforenings spørgeskemaundersøgelse vedrørende service på skatteområdet, men også ved Gallupundersøgelsen i forbindelse med kortselvangivelsesforsøget. Af denne fremgår det, at ikke mindre end 80 pct. ville foretrække en løsningsmodel som skitseret i landsforeningens forslag.

Din holdning i denne sag bliver yderligere uforståelig for mig, når jeg ser den i sammenhæng med de økonomiske forhandlinger, som føres mellem stat og kommuner i disse dage. Her har regeringen jo netop tilkendegivet, at den vil arbejde for en ændring af lovgivningen, i det omfang den stiller sig hindrende i vejen for kommunal omstilling. Dit forslag trækker i den stik modsatte retning.

Alt i alt må jeg konkludere, at din henvendelse til Kommunernes Landsforening tilsyneladende ikke har været ment seriøst, men snarere

har skullet tjene som legitimation for, at kommunerne har været hørt i sagen.

Imidlertid vil jeg endnu en gang opfordre dig til at overveje Kommunernes Landsforenings model og i stedet for at forcere forslaget igennem Folketinget få gennemanalyseret krav, ønsker og forslag fra såvel borgerne som de kommunale skatteadministrationer og derefter bede edb-centralerne i samarbejde løse den tekniske side af sagen.

Desuden vil jeg endnu en gang opfordre dig til at tage initiativ til en drøftelse med mig om det fremtidige samarbejdsmonster mellem stat og kommuner på skatteområdet.

Med venlig hilsen
Thorkild Simonsen

KOMMUNERNES LANDSFORENING
Den 16. juni 1988

Skatteminister
Anders Fogh Rasmussen

Kære Anders Fogh Rasmussen!

Som jeg nævnte i mit brev til dig i tirsdags, var jeg glad for mødet mandag. Det var min opfattelse, at du var indstillet på at overveje Kommunernes Landsforenings selvangivelsesmodel seriøst; dit tilsagn om hurtige forhandlinger på embedsmandsplan bidrog til denne opfattelse. – I det hele taget glædede dit initiativ til mødet mig meget. Det gav mig det indtryk, at du var indstillet på en forbedring af samarbejds klimaet mellem stat og kommuner på skatteområdet – et samarbejds klima, der unægtelig har været meget anstrengt i de senere år.

Jeg blev derfor meget skuffet, da mine medarbejdere her til morgen kunne fortælle mig, at de under et besøg i en sydjysk kommune i går blev konfronteret med en publikation »Forsøgt selvangivelse. Årsopgørelse 1988« trykt på glittet papir. Publikationen er modtaget i samtlige kommuner i går. Den bærer dit navn øverst på forsiden, og det fremgår af indledningen, at du *har* besluttet dig for den model, du skitserede i mandags.

Hvordan Folketinget vil reagere på det, skal jeg ikke blande mig i. For mit eget vedkommen-

de har jeg vanskeligt ved at nå til anden konklusion, end, at du i mandags tilsyneladende forhandlede på skrømt. Det må jeg jo i givet fald tage til efterretning med meget stor beklagelse.

Må jeg i øvrigt tilføje, at det er i strid med alle foreliggende samarbejdsaftaler, at en sag som denne – der har helt afgørende konsekvenser for den kommunale administration og den kommunale service – køres igennem uden nogen form for kontakt til kommunal side. Jeg forstår ikke, at du tør træffe beslutninger af denne karakter på så ufuldstændigt et grundlag, som den valgte fremgangsmåde indebærer.

Såfremt du har valgt fremgangsmåden bevidst, vil jeg være tvunget til at tage vore samarbejdsrelationer til statslige skattemyndigheder op til drøftelse i Kommunernes Landsforenings bestyrelse ved først givne lejlighed. Under alle omstændigheder vil jeg finde det rigtigst, hvis du snarest tog initiativ til en drøftelse med mig af dine tanker om det fremtidige samarbejdsmonster mellem stat og kommuner på dette område.

Med venlig hilsen
Thorkild Simonsen

KOMMUNERNES LANDSFORENING
Den 14. juni 1988

Kære Anders Fogh Rasmussen!

Det glædede mig meget ved mødet i går, at du så stærkt bekræftede, at kontakten mellem borgerne og skattevæsenet skal være i kommunerne.

Jeg forstod også, at vi var helt enige om, at det var hensynet til borgeren, der skal være helt afgørende ved udformningen af skatteregler m.v.

Jeg synes derfor, at det er utrolig vigtigt, at vi som repræsentanter for de centrale og lokale myndigheder bliver enige om en administrationsordning, der imødekommer borgernes behov, og som er administrativt og økonomisk fordelagtig.

Det må ikke blive teknikken, der bestemmer, hvad det er for en administrationsordning, vi skal have.

Jeg håber, at de undersøgelser, vore embedsmænd nu laver i fællesskab, kan føre til et tilfredsstillende resultat.

Med venlig hilsen
Thorild Simonsen

Bilag 2

**Borgmester Evan Jensens indlæg ved
Kommunernes Landsforenings foretræde for Folketingets Skatte- og
Afgiftsudvalg den 21. juni 1988**

Først vil jeg gerne sige tak for, at landsforeningen måtte få foretræde for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.

Når vi har bedt om foretræde, skyldes det, at vi er bekymrede for, at der er ved at blive fastlagt lovgivningsmæssige retningslinjer for selvangivelsen, som er i modstrid både med borgerens og med kommunernes interesser.

Skatteministerens lovforslag betyder, at borgeren – uden at vide, hvad skattemyndighederne har registreret om ham – skal afgive oplysninger, der bliver koblet sammen med de oplysninger, han altså ikke kender. Resultatet kender vi. Borgeren forstår ikke, hvordan man er kommet frem til resultatet, hvad enten det drejer sig om en fortrykt selvangivelse eller en årsopgørelse, som vi kender den i dag. De mange fejl, som har været i forbindelse med de store registre i år, understreger til fulde dette. For borgeren betyder det ganske enkelt retsikkerhed og en følelse af umyndiggørelse.

Ud over dette skal skatteyderen i skatteministerens model ulejligen én gang mere end i den nuværende ordning. Skatteyderen skal indsende et brev kort samt en kvittering for eller rettelser til den forudprintede selvangivelse. I dag kan skatteyderen nøjes med at udfylde en selvangivelse. Ud over at borgeren ulejligen én gang mere, kan borgeren end ikke på det tidspunkt, hvor han afleverer oplysningerne til skattemyndighederne, uden meget stort besvær selv beregne sin skat. Han kan først se, hvordan det hele hænger sammen, når årsopgørelsen dukker op.

Er der forkerte oplysninger på den fortrykte selvangivelse eller årsopgørelsen, får skatteborgeren ikke noget ud af at henvende sig til kommunen, som jo ellers burde være den nærmeste offentlige myndighed. Kommunen har jo ikke haft kontakt med borgeren i forbindelse med selvangivelsen. Al kontakt sker i skattemi-

nisterens forslag mellem staten og den enkelte borger. Er der fejl, har kommunerne ingen mulighed for at hjælpe – bl.a. fordi alt bilagsmateriale er blevet indsendt til Statsskattedirektoratet.

Bortset fra, at borgerens retsikkerhed øges, betyder forslaget også, at man har forladt tanken om, at opgaverne skal løses så tæt ved borgerne som muligt, det vil sige decentralisering. Skatteministerens forslag bygger ensidigt på en centralisering af store dele af skatteopgaven. Det betyder også en fremmedgørelse af borgeren i forhold til det offentlige, når den nærmeste kontakt bor i København.

Forestiller man sig så, at forslaget skulle betyde en administrativ forenkling og en række besparelser for det offentlige i løsningen af skatteopgaven, bliver man skuffet. Selv om der, hvis man ser på de rene administrationsudgifter, kan påvises en besparelse, som landsforeningen har opgjort til allerhøjest at være 68 mio. kr. for kommunerne, vil en stor del af disse besparelser forsvinde, dels som følge af merforbrug i staten og dels som følge af, at kommunernes rådgivning og vejledning vil stige voldsomt. Borgerne vil under alle omstændigheder henvende sig til kommunerne, når der er ting, der skal rettes omkring selvangivelsen, eller de er i tvivl om noget. Det betyder så, at selvangivelser, brev kort m.v., som i skatteministerens model forventes indsendt til staten, skal finde sig i kopi hos kommunerne. Ellers er det overhovedet ikke muligt at give rådgivning og vejledning. Der er altså heller ikke her noget at hente.

Jeg vil gerne kort gøre rede for landsforeningens model for en ny selvangivelse, idet jeg skal henvise til landsforeningens brev af 13. juni 1988 med bilag.

Forslaget går ud på, at der i marts måned udsendes en selvangivelsesgenpart med fortrykte

Bilag til tillægsbet. o. lovf. vedr. forskellige skattelove

gule felter til skatteyderne. Et brevkort vedlægges til supplerende oplysninger.

I april returnerer skatteyderen brevkortet enten blot underskrevet som accept af de forudprintede oplysninger eller med supplerende/korrigerede oplysninger.

I maj modtager skatteyderne årsopgørelsen i overensstemmelse med de af skatteyderen accepterede samtidig indsendte oplysninger. Denne ordning betyder, at skatteyderen ikke ulejlighes mere, end tilfældet er i dag. Den betyder også, at kontakten går mellem kommunen og borgeren, og den gør det muligt for kommunen hurtigt at rådgive og vejlede skatteyderen, hvis denne har spørgsmål.

Det er sagt, at landsforeningens model ikke er teknisk realisabel. Det er ikke rigtigt. Det har tidligere været muligt at udsende en fremrykket årsopgørelse i marts måned. Det må altså også kunne lade sig gøre at udsende en fortrykt selvangivelse på dette tidspunkt. At systemerne

skal justeres, kan være rigtigt, men betyder ikke, at forslaget ikke kan gennemføres.

Lad mig kort resumere landsforeningens synspunkter.

Skatteministerens forslag bygger på centralisering i stedet for på decentralisering. Forslaget øger borgernes fremmedgørelse og retsuisikkerhed. Forslaget giver ikke nogen administrative lettelser, men giver dobbelt arkivering og, hvis der er lige så mange fejl i systemerne næste år som i år, rent kaos. Sidst vil jeg konstatere, at opgørelsen af de administrative konsekvenser af ministerens forslag ikke på nogen måde kan give anledning til kompensation over bloktilskuddene. Der er ikke tale om besparelser for kommunerne.

Sidst vil jeg gerne takke for, at Kommunernes Landsforening måtte forelægge sine synspunkter for Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.